

ת"פ 21738/03 - מדינת ישראל נגד א. מ

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 15-03-2018 מדינת ישראל נ' מ
בפני כבוד השופט חנה מרום לומפ

בעניין: מדינת ישראל על ידי עו"ד שחר מלול
המאשימה

נגד
א. מ (עוצר)
הנאשם
על ידי עו"ד עומר כנען

הכרעת דין משלימה

כללי

1. בית המשפט העליון בהחלטתו מיום 22.3.17 הורה על החזרת תיק לבית משפט זה לצורך שמייעת ראיות נוספות (ע"פ 1850/1850). הכרעת הדין ניתנה על ידי כב' השופט הבכיר א. כהן בבית משפט בתיק זה, ואולם, בשל פרישתו של כב' השופט א' כהן הועבר תיק לטיפול ביום 26.3.17. כתה לאחר שמייעת עדות עד הגנה ועיוון בראיות הנוספות, עומדת לפתחי השאלה, האם יש להוות את הכרעת הדין על כנה או שמא הראיות הנוספות, יש בהן כדי לשנות את הכרעת הדין. בנסיבות אגוז אפרט את גelogיו של תיק זה להלן.

2. ביום 10.3.15 הוגש נגד הנואשם כתב אישום המיחס לו שתי עבירות של חבלה חמורה בגין משפה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן **החוק**) בצוירוף סעיף 335(א1) לחוק ועבירה של תקיפה בנسبות מחמירויות לפי סעיף 379 לחוק בצוירוף סעיף 382(א)(2) לחוק.

3. מכתב האישום עולה שהנאשם (שהינו נתן זר) נשוי למטלוננט, ולהם תינוק ליד 2014 (להלן **התינוק**). בכתב האישום, יוחסו לנואשם שלושה איורים בהם הפעיל אלימות כלפי התינוק:

א. ביום 3.3.15, בסביבות השעה 00:16:00, בזמן שהייתה התינוק במשמרתו, יצר הנואשם קשר טלפוני עם המטלוננט ואמר לה, שהtinok צורח ולא מפסיק לבכות, וכי אם ימשיך כך, יסתור לו. בהמשך, משלא חדל התינוק לבכות, הכה אותו הנואשם בפניו, באוזו עין שמאל. כתוצאה ממעשה זה, נגרמה לקtiny המטומה סיבוב עין שמאל, בגין הוא נזקק לטיפול רפואי.

ב. במועד שאיןנו ידוע במדויק, הרים הנואשם את התינוק וטלטלו אותו בחזקה.

ג. שבוע ע过后 ליום 5.3.15, חבל הנואשם בקטין וגרם לו לשבר בירק הדיסטלית מימין ושבר בטיביה הפרוקסימלית משמאלי.

בנוספ, נטען, כי במספר הزادמוניות, הכה הנאשם את המתלוונת, בכך שסתור לה על פניה ובאותה מהן, אף הכה את המתלוונת בגביה.

4. בבית משפט זה הtenthal הליך הוכחות שבסיוומו הוכרע דיןו של הנאשם ביום 30.12.15, והוא הורשע בכל העבירות שיויחסו לו בכתב האישום, וזאת לאחר שנקבע כי הכוח ברמה הנדרשת בפלילים כי הנאשם הפעיל אלימות כלפי התינוק בשלושת האירועים שיויחסו לו וכן תקף את המתלוונת. הרשעתו התבessa על עדויות שונות, מסמכים שונים וחווות דעת רפואי, כמפורט בהכרעת הדיון.

5. ביום 16.2.16 נגזר דיןו של הנאשם למאסר של 4 שנים, מאסר על תנאי ותשלום פיצויי למתלוונת ולקטין.

6. במסגרת ערעור הנאשם בבית המשפט העליון על הכרעת הדיון וגזר הדיון, הוגשה בקשה, ביום 7.11.16, להגשת ראיות חדשות במסגרת הערעור כדלהלן: עבירה הפלילי של המתלוונת, תיק גירושין של המתלוונת מבعلا הקודם בבית הדין השרכי בירושלים, דוח לשכת הרווחה בדבר הוצאה הילדים מהחזקת המתלוונת, תיקים ממוסדות לחולי נפש בהם אושפזה המתלוונת, תיקים רפואיים מבתי חולים ביחס לניסיונות אובדןיהם של המתלוונת, דוח חקירה בעניין הקשר הרומנטי בין ש' לבין המתלוונת, והקלטה המתעדת שיחה בין המתלוונת לגרוש שלה, מר א' (להלן: "א'"') (להלן: "הקלטה").

7. המאשימה התנגדה לבקשתה להוספת ראיות חדשות בערעור. היא צינה כי כל המסמכים שהتابקוו ביחס למתלוונת בבית משפט עליון, כבר הtabkoו בבית משפט קמא, וזה דחה את הבקשה בנוגע אליהם, על יסוד הסכמת הצדדים, בכפוף להזמנת המתלוונת על ידי המאשימה לריענון זיכרון לצורך הכנה לעדות. המאשימה הוסיפה כי בעת חקירתה הנגדית נשאה המתלוונת אודות הקשר בין א' ואודות הטיפול הפסיכיאטרי שקיבלה בעבר. לאחר עדותה, הנאשם לא שב על בקשתו לקבלת מסמכים אלה ואף לא זמן גורמים הנוגעים למסמכים אלה לעדות. ביחס להקלטה המתעדת את השיחה בין המתלוונת לא' המאשימה טענה כי, מקור השיחה זההות הדברים בה לא ידועה.

8. ביום 21.12.16 החליט בית המשפט העליון לדוחות את הבקשה להוספת ראיות, ככל שהדבר נגע לבקשתה להגשת מסמכים שונים הנוגעים למתלוונת. בית משפט העליון נימק החלטתו בכך שהנאשם חזר בו מבקשתו לקבלת המסמכים האמורים, או לפחות הפחות חלקם, בדיון שהתקיים בבית משפט זה לפני כבוד השופט א' כהן ביום 7.6.15 (למעט בעניין התקין הרפואי ותיק הרווחה). אשר לבקשתה להוספת ההקלטה כרואה, בית המשפט העליון הורה לב'כ הנאשם להגיש לבית המשפט את תמליל ההקלטה המתעד שיחה בין המתלוונת לבין איאhab, וכן תרגום לעברית המאושר על ידי נטרוין. עוד הורה על הגשת תצהיר על ידי איאhab, המאשר שהוא אכן צד לשיחה. זאת ועוד, בית המשפט העליון הבHIR לצדים כי ישקול את האפשרות להשיב את העניין לערכאה הדינונית לשם מתן פסק דין משלים, לאחר שיבחן את הרואה החדש.

9. ביום 5.3.17 הגיע ב'כ הנאשם הודהה המפרטת את הרלוונטיות של הרואה החדשה וכן בקשה

נוספת להגשת ארבע ראיות חדשות שזה עתה התקבלו: עדות המתלוונת בבית משפט מיום 28.2.17 שניתנה במסגרת ת"פ 13481-12-15, כתוב תביעה שהגישה המתלוונת לבית משפט לענייני משפחה נגד א' (תלה"מ 38958-01-17), תעודה מחדר מין פסיציאטרי מיום 17.1.13 שהוגשה במסגרת כתוב הגנה ל התביעה המתלוונת, וכן תעודה רפואי של הנאשם מיום 4.3.15.

10. בסופה של יום, הורה בית המשפט העליון בהחלטתו מיום 22.3.17, כי התיק יוחזר לבית המשפט המ徇ז על מנת שיבחן את הראייה הננספה, קרי השיכחה המקולטת בין א' למתלוונת. עוד הורה כי על בית המשפט המ徇ז להזכיר בשאלת קבלת ארבע הראיות חדשות, אותו ביקש הנאשם להגיש במסגרת הוודעתו מיום 5.3.17.

ההליכים המשלימים שהתקיימו בפני בית משפט זה

11. לאור הוראת בית המשפט העליון, התיק הוחזר לבית המשפט המ徇ז. בדיון שנערך לפני ביום 15.5.17 ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מועד דיון לשמייעת העד א', מאחר שהתנגד להגשת החקירה והתמליל מבלי שתשמעו עדותו. אשר לאربعת הראיות חדשות אותן ביקש ב"כ הנאשם להגיש, ב"כ המאשימה טען כי אין רלבנטיות לראיות אלה. מנגד, ב"כ הנאשם שב וטען כי יש בראיות אלה כדי לשפוך אור על שאלת מהימנות המתלוונת והאמון שיש לסתם בגרסת הנאשם. באותו המועד גם ביקש לשמעו עדים נוספים: א', המתלוונת והרב שעבד במסעדה בה עבדה המתלוונת, משומש שעוזריהם תפגום מהימנות המתלוונת. ב"כ המאשימה ביקש להיזמוד למתווה שקבע בית המשפט העליון.

12. בהחלטתי קבעתי כי בית המשפט העליון לא הורה על שמייעת המשפט מחדש, ובכלל זה לא הורה על שמייעת עדים, אלא קבע מתווה ברור לפיו תחילת תישמע הראייה הננספה, ולאחר מכן מכן בית המשפט וזכיר בשאלת ארבע הראיות הננספות, שהן כולן בגין מסמכים כתובים. לפיכך קבעתי את התיק לשמייעת עדות העד א', שלאחריה יטענו הצדדים בעל פה ביחס לראיות האחרות שבគונת ב"כ הנאשם להגיש.

13. על אף החלטה זו שב ב"כ הנאשם והגיש בקשה נספת להורות על הזמנת העדים הקשורים בראיות חדשות, למועד דיון נוסף. הוא נימק את בקשתו בכך שלא ניתן לבדוק את ערכן, משקלן והשלכותן של הראיות חדשות, בכלל, ואת החקירה בפרט, מבלי לחקור את העדים העומדים במרכז הראיות חדשות, קרי המתלוונת, י', ש', הרב של המסעדה וד'-חברתת של המתלוונת. ב"כ הנאשם הופנה על ידי למתווה שנקבע בהחלטתי מיום 15.5.17.

14. במהלך הדיון ביום 26.9.17 מסר א' את עדותו. כן הוגש בהסכמה המסמכים כדלהלן: **נ/5**-Disk המתעד את השיכחה בין המתלוונת לא', **נ/6**- תמליל החקירה השיכחה בשפה הערבית, תרגום לעברית המאושר על ידי נוטריון וצחים הדובר בהקלטה- א'. כן הוגש תמלול ותרגום שערכה המאשימה, לשיכחה שנערכה ביניהם- **ת/16**.

15. **מ-נ/6** (תרגום ותמלול השיכחה המקולטת בין המתלוונת לא') עולה, כי המתלוונת בשיכחה עם א'

מסרה כי בנסיבות "נפצעו קשה, מחלתי, וגם ההתנהגות שלי, אתם חשובים שהדבר בידיים שלי, אני לא מתכוון להתנהג כך וגם לא אוחבת להתנהג כך" (ר' עמ' 1, ש' 8-7). היא מסרה שבנסיבות לא יכולות להיות אליה כי היא הולכת להיכנס לטיפול מראש תקופה של לפחות חודש, שבמסגרתו היא לא תוכל לראות אף אחד או לדבר עם אף אחד. היא אמרה לא' שהוא לא רוצה להזיק לו ולבנותם שלהם. עוד מסרה שביתה ד' אמרה לה יותר מפעם "אםא אני לא רוצה לחיות איתך" ושלחה לה מסרים שהיא פגועה ממנה נפשית (ר' עמ' 1-3). עוד מסרה שהיא לא נורמלית וזקוקה לטיפול "אני לא נורמלית אני, זה לא רק אנוורקסיה, אני מכורה למשהו, זה אומר אני לא נורמלית, אני זקוקה לטיפול" (ר' עמ' 3, ש' 9-7). היא הודתה שהיא מכורה לסמים (ר' עמ' 4-3). היא מסרה שבמרכזו שלו היא צטרף יש טיפול במכורים וגם באנוורקסיה (ר' עמ' 5). לדבריה, היא מכורה לסמים כבר שבעה חודשים וההתמכרות הchallenge שקנתה כדורים מדינה מהעובדתה שלה בירושלים וזה גורם לה להירגע (ר' עמ' 8-6)

16. **מ-ת/16** (תמלול שיחה בין המתלוונת לא' שהוגש על ידי המاشימה) עולה שמדובר במעשה בתמלול זהה לתמלול שהגיע ב"כ הנאשם בלבד שינוי סגנון כתיבה.

17. **במסגרת עדותו בבית המשפט מסר א'** שהקליט את שיחתו עם המתלוונת בסביבות תחילת שנת 2014, בעקבות שיחות נוספות שלו לו עמה בגין הצורך לצריכת הסמים שלה והזנחה ילדיהם הקטנים (ר' פרוטוקול הדיון מיום 26.9.17, עמ' 75-77). במסגרת החקירה הנגדית מר א' מסר כי עוז כנען יצר עמו קשר בסביבות שנת 2015, לאחר שהנאשם פנה אליו ושאל אותו אם יוכל לשיע לו בהליך המשפטי, וביקש ממנו לאפשר לעוז'ד כנען ליצור עמו קשר. לדבריו, הוא typeid כבר כמה שיחות עם המתלוונת בעבר בהקלה, טרם הגירושין ולאחריהם (ר' פרוטוקול הדיון מיום 26.9.17, עמ' 79-78). עוד מסר במסגרת עדותו "**השיחה זו הוצאה גם בבית הדין השערី וגם בפניה רוחה, זה שיחה שכל הגורמים הקשורים לאישה זו הם יודעים עליה, לא חידשתי משהו**" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 26.9.17, עמ' 80, ש' 2-3). עוד העיד כי השיחה ביניהם התרחשה בתקופה לאחר גירושו מהמתלוונת, בסוף שנת 2013 וראיה זו הוגשה לבית הדין השערី, לאחר הגירושין, בתחילת שנת 2014 (שם ש' 19-24).

18. לאחר עדותו של א', שמעתי את טענות ב"כ הצדדים בגין בקשה ב"כ הנאשם להוספת ארבע ראיות חדשות ולשミニות חמישה עדים נוספים בבית משפט.

19. בהחלטתי מיום 26.9.17, הבחרתי כי אין מדובר בבית המשפט העליון לא הורה על ביטול הכרעת הדין ושמיעה מחדש של התקיק בבית המשפט המחויז. להיפך, בית המשפט העליון, ציין כי לא בלי התלבבות, הוא הורה על הגשת ראייה אחת בלבד (נ/5 והתמלילים שצורפו מצד התביעה-ת/16 ומצד הגנה-נ/6). עוד הורה בית המשפט העליון, כי בית המשפט המחויז יכריע אם יש לקבל ארבע ראיות אחרות, אשר התבקשו במסגרת הודעתו של הנאשם מיום 5.3.17. לפיכך, בבקשתו של הנאשם לשמע עדים נוספים וכן לחקור בשנית את המתלוונת נדחתה.

20. אשר לבקשתה לקבל ראיות נוספות, לאחר שמעתי את דברי ב"כ הצדדים החלטתי לקבל את כתב התביעה שהגישה המתלוונת לבית משפט לענייני משפחה בירושלים, במסגרת תלה"מ

17-01-38958 (ג/7), כן החלטתי לקבל את התעודה מחדר מיוון פסיכיאטרי מיום 17.1.13 שנוגעת ללב המחלוקת בין הצדדים (ג/8), עוד החלטתי לקבל את התעודה הרפואית משירות בתי הסוהר מיום 4.3.15, שב"כ המשימה לא התנגד להגשתה (ג/9).

21. אשר ל פרוטוקול הדיון לפני כ' השופט ר' כרמל, בית משפט המחוזי בירושלים, בת"פ 15-12-13481, לא מצאתי לקבלו, שכן מהעמודים אליו הינה ב"כ הנאשם, לא עולים פערים בין העדויות בין הדיון שנערך לפני כבוד השופט א' כהן לבין העדות לפני כבוד השופט כרמל. אשר להכרעת הדיון גופה, לא מצאתי לקבללה, משומש שהכרעות בדבר מהימנות עדים אין קבילות.

22. להלן פירוט המסמכים שהוגשו לפניי לאחר קבלתם, בהתאם להוראת בית המשפט העליון:

(א) **ג/7- כתוב תביעה המתלוונת לקבלת משמרות על הילדים הקטנים שלה ושל א'**. לכתחת התביעה צורף אבחון פסיכיאטרי שנערך למחלוקת מיום 5.1.16, ממנו עולה כי המתלוונת הייתה בהכרה מלאה, נראית לפני גילה, מסודרת בהופעתה החיצונית, שקטה ורגועה, משפתה פעולה בשיחה, יש לה הטעמאות תקינה בכל המובנים, מדובר לעניין, ללא הפרעה בהליך ובצורת החשיבה, בתוכן, ולא מביאה מחשבות שווא מכל סוג, ללא סימנים של הפרעת אכילה, ללא אשמה או ערך עצמי נמוך או יאוש, ללא תסכול. חוזרת על זה שרצו לטפל בילידה ומעוניינת באחזקתם. שוללת מחשבות אובדן או או כוונה לפגוע בעצמה ובסביבה, לא נראית הולצנטורית או חזיתית ושוללת הפרעה בתפיסה, וכי בוחן המציאות שלה נכון.

(ב) **ג/8- תעודה ממיוון פסיכיאטריה מיום 17.1.13**, ממנה עולה כי המתלוונת הופנתה יחידה במחלקה לרפואה דחופה לאחר ניסיון אובדן, לדבריה, יש לה בעיות רבות בחיים, בעיקר בעיות כלכליות ובעיות עם הבעל (כiom, הגירוש שלה ח.מ.ל) אשר גורמות לה לתחשות "יאוש וחוסר יכולת לתפקד. בחודשים האחרונים היא בוכה הרבה, נוטה להקיא ולשלשל כי היא פוחדת שהיא שמנה. באותו היום לא הצליחה להתגבר על תחשות היאוש והחליטה למות. מהסיקום עולה שמדובר ככל הנראה בדכאון והפרעת אכילה. היא הגיעו לאחר ניסיון אובדן לדבריה של בליעת כדורים. היא אינה מעוניינת באישוף פסיכיאטרי. מהבדיקה עולה שאין אינדיקציה להוראת אשפוז כפוי.

(ג) **ג/9- תעודה רפואית הנאשם מיום 4.3.15** ממנה עולה כי הנאשם אודם ונפיחות בובה שמאל ליד בסיס ציפורן, מורסה ללאفتح יצאה.

23. בהמשך, סיימו הצדדים את טענותיהם בעלפה. ב"כ הנאשם השלים את טיעונו על ידי הגשת סיכומיו בכתב, לנוכח מצבו הרפואי בעת הדיון.

טענות המשימה:

24. לטענת ב"כ המשימה, אין בראיות הנוספות שהוגשו כדי לפגוע או לכרים בחומר הראות או עמוד 5

במהימנות העדים, אלא לשיטתו יש בהן כדי לתמוך ולחזק את גרסה של המתלוונת. עדותה של המתלוונת נתמכה גם בראיות חיצונית, בין היתר, עדותו של מר ש' , חוות דעת רפואי ועדויות המתלוונת במשטרה ובבית חולים. הוא הפנה לסעיפים 10-9 להכרעת הדין.

25. אשר לטענה שמדובר במתלוונת שהיא בעלת רקע פסיכיאטרי והשתמשה בכךורים פסיכיאטריים, ב"כ המשימה הפנה לסעיף 11 להכרעת הדין, ממנה עולה כי כבוד השופט א' כהן לא התרשם שלמתלוונת בעיה פסיכיאטרית, אלא לכל הייתו מדובר למי שבלה בעבר מהפרעות אכילה. כמו כן, לטענתו, כבוד השופט א' כהן היה מודע לטענות על הרקע הפסיכיאטרי של המתלוונת מסוים שמטעם ההגנה הוגש במסמכים במסגרת פרשת ההגנה בבית הדין השראי מהם עלתה אינדיקציה לטענות על מצבם הפסיכיאטרי של המתלוונת במסגרת הליך נפרד שהתנהל בין המתלוונת לבין הגירוש שלה. אך, שטענתו של ב"כ הנאשם בדבר המצב הפסיכיאטרי של המתלוונת במסגרת הבקשה להוספת ראיות, אינה מפתיעה.

26. אשר לטענה כי בין המתלוונת לבין מר ש' נקשר קשר ויש להם אינטראס משותף בתלוונת שווא למשטרה. לטענת ב"כ המשימה, בית משפט זה בהכרעת דיןו כבר דחה כל טענה בגין קשר בין המתלוונת לבין מר ש' , והפנה לסעיף 16 להכרעת הדין.

27. עוד ציין ב"כ המשימה, כי הכרעת הדין התבבסה גם על חוות דעתו של ד"ר אדוארדסון שהוגשה בהסכמה הצדדים, מלבדו שהוגשה חוות דעת נגדית. ב"כ המשימה הפנה לסעיפים 35-36 וסעיף 38 להכרעת הדין. כן ציין כי הכרעת הדין התבבסה על הסתיירות שעלו בין גרסת הנאשם במשטרה לבין גרסת הנאשם בבית המשפט.

28. ב"כ המשימה הוסיף כי מעון בריאות שהוגשו במסגרת הליך זה (נ/5-נ/7, ת/16), ניתן להתרשם כי האמור בהקלטה בגין השימוש במתלוונת בכךורים מתישב עם גרסתה בבית המשפט. כן ציין כי פרוטוקול הדיון בעמ' 28 עולה כי המתלוונת השיבה לשאלת אם הייתה מטופלת אצל פסיכיאטר, על אף שלא נדרש לכך נוכחות החיסין לחומרים אלו. היא מסרה شيئا' לה מה להסתיר והטיפול היה לפניה ארבע שנים נוכח הפרעת אכילה והopsisה כי אין לה בעיה פסיכיאטרית. לשיטתו תשובה זו עולה בקנה אחד עם האמור במסמך נ/7 ממנו עולה כי המתלוונת דווחה על הפרעות אכילה עוד מיום 17.1.13. כן מחוות הדעת הפסיכיאטרית שצורפה לכתב התביעה לבית המשפט לעניינו משפחה נ/6 עולה شيئا' למતלוונת בעיה פסיכיאטרית.

29. ב"כ המשימה אף ציין, כי המתלוונת העידה בחקריתה הגדית בבית המשפט כי במהלך נישואיה עם הנאשם היא לא נטלה כדורים. עדותה זו מתישבת עם העובדה כי המתלוונת והגירוש שלה נישאו בתחילת שנת 2014 (הנאשם בעדותו מיום 15.9.2014, עמ' 47 לפרוטוקול ציין כי הכיר את המתלוונת ביום 13.11.2013 ומועד המתלוונת (עמ' 17 לפרוטוקול) עולה כי הם נישאו לאחר מספר חודשים, א' העיד כי ההקלטה נעשתה בתחילת שנת 2014). הוא ציין, כי המתלוונת מסירה בהקלטה לא' שהיא נטלה כדורים במשך שבעה חודשים. מסמך נ/6 עולה, כי המתלוונת נטלה התגרשה בחודש מאי 2013, וזה פרק הזמן בו היא נטלה כדורים- טרם נישואיה לנאשם, אך שראיות אלה מוכיחות את עדותה בבית המשפט. גם מסמך נ/7 עולה, כי המתלוונת נטלה כדורים,

אמנם בתקופה טרם הכירה את הנאשם שחרי חווות הדעת הפסיכיאטרית היא מיום 17.1.13, אך שהריאות הנוספות מחזיקות את עדותה, שהיא לא נטלה כדורים בתקופה בה הייתה נשואה לנאם.

30. לסיום, ב"כ המאשימה ציין, כי לא מדובר כאן במשפט חוזר, שכן הכרעת הדין לא בוטלה על ידי בית המשפט העליון. עוד ציין ב"כ המאשימה, כי ההליך משפטי שלפני הוא לא בגין ערעור על הכרעת הדין של כבוד השופט א' כהן, אלא יש לבחון במסגרת הליך משפטי זה, האם בריאותו שהוגשו בבית המשפט יש בכך להשפיע ולשנות את נקודת האיזון לטובת הנאשם ולעורר ספק בהרשעתו.

31. לדידו, הכרעת הדין התבבסה על ראיות עובדיות, מהימנות העדים, קבלת מסקנות של מומחה ואינדיקציות חיצונית וכאן של להוותיר את הכרעת הדין על כנה, שכן אין בריאות הנוספות שהוגשו כדי להטיל ספק סביר אשר יוביל לזכיו של הנאשם, אלא להיפך מדובר בריאות המחזקות את עדות המתלוונת.

טענות ההגנה:

32. לדברי ב"כ הנאשם, אין כל ראייה ישירה המעידת כי הנאשם ולא אדם אחר הוא זה שגרם לשברים ברגל התינוק. כב' השופט א' הכהן הסתמן על עדות המתלוונת וש' ששמע את המתלוונת, כאשר שניהם העידו שמעולם לא ראו את הנאשם נוקט באלימות כלשהי. לדידו, למતלוונת ולש' היה אינטרס מובהק לייחס את השברים שנגרמו לתינוק, שבוע לפני האירוע והתגלו במקרה, לנאם.

33. ב"כ הנאשם טען ביחס לראיות החדשות, כי הם פגומות במהימנותה של המתלוונת, ועל כן יש לזכות את הנאשם. אשר לשיחת המוקלטת ולתמלול (נ/5, נ/6) ב"כ הנאשם טען כי בשיחה שנערכה בין המתלוונת לא', נאמרו על ידי המתלוונת אמריות שהן שונות מהאמירות אותן מסרה בבית המשפט, בכלל הקשור למצבה הפסיכיאטרי, צריכת סמים, הפקרת קטין וניסיונות ההתאבדות. אשר לכתחזק התביעה של המתלוונת נגד א' (נ/7), ב"כ הנאשם טען, כי בהליך לפני בית המשפט לענייני משפחה, נתגלו עובדות המעידות כי המתלוונת שקרנית וסותרות את טיעוניה בעדות לפני כבוד השופט א' כהן בבית המשפט המחויז, לדידו של ב"כ הנאשם שקרים אלה גועדו להטעות את כבוד השופט א' כהן, שלא יחשוד שהמתלוונת עצמה מסוכנת לתינוק, והתינוק נפגע מפאת רשלנותה. לטענת ב"כ הנאשם, התינוק נפגע או במקום עובדתה של המתלוונת- על ידי אחד העובדים או על ידי המטפלת או עת שי', "**השריף של הכפר טיל אותו בחוץ העיר**" עד גמר המשמרות של המתלוונת במסעה. הוא סבר שהמתלוונת ידעה על הנסיבות האמתיות שבעתין נגרם השבר לתינוק, ומיד כשהתגלה לה הדבר היא העידה במשטרה כי הנאשם גرم לשברים, וזאת מאוחר שנבהלה מחשיפת סודה. אשר לטעודה מחדר מין פסיכיאטרי (נ/8), לטענת ב"כ הנאשם התעודה מעידה כי הטעודה כי המתלוונת סובלת ממחלות נפש, היו לה שני ניסיונות אובדןים והוא צורך סמים. אשר לטעודה הרפואית של שירות בתי הסוהר (נ/9), לטענת ב"כ הנאשם, התעודה מעידה כי ביום האירוע או לאחר מכן נזקק לטיפול רפואי דוחוף בשל נמק ברגלו אשר הפעיל לחץ וכאבים, שבಗינו הנאשם איבד שליטה, ניסה להרגיע את התינוק שצרכה מהבוקר, וכך גרם לו שפוך כתוצאה

מעצבות ומרשלנות, במהלך פעולות להרגיעו, ולא חיללה מגעה מכוונת בתינוק. כך שסביר כי תועדה זו יכולה להיות נסיבה מקילה לجرائم השפוש ברשנות. כמו כן ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט יעינ בchalata של כבוד השופט כרמל, אשר זיכה את הנאשם נוכח הקשר ההדוק בין שני התייקים מאחר ומדובר באותו צדדים ובאותו אינטראס של המתלוונת בתוצאות המשפט, והוא הרחקת הנאשם מחיה החדש עם מר ש', ונימוקו המוחלט מבנו.

34. על כן טען, כי משלובם של ראיות אלה יחד עם ההחלטה, ניתן ללמוד שהמתלוונת אינה דוברתאמת. לדבריו שקריה נועד להסווות את הנسبות האמתיות שבטען נשברו רגלי התינוק, וכי היא ידעה על שבירים אלה במשך שבוע שעבר למועד האירוע, והיא הסתרה זאת מה הנאשם מחשש כי שירות הרווחה יוציאו תינוק זה ממשמרתה. עוד הוסיף וטען ב"כ הנאשם, כי עדותם של המתלוונת ומר ש' סתרו זו את זו, בעוד שכבוד השופט א' כהן מצא כי העדויות מחזיקות זו את זו. בסופה של יום, ב"כ הנאשם הדגיש כי יש בראיות אלה להביא לזכויו הנאשם.

35. ב"כ המאשימה בתגבורתו לטענות ב"כ הנאשם השיב כי חלק ממסקנותיו של ב"כ הנאשם לא נתמכנו ראייתית וב"כ הנאשם נתן לראיות פרשנות משל עצמו. בנוסף טען, כי הגנה בחרה שלא להזמין עדות את המעשיך ואת א' בעת הדיון לפני כב' השופט כהן וכי דברי ב"כ הנאשם ובקשוטיו חריגים מהחלטת בית משפט העליון שהשיב את התקיק לבית משפט זה. לכן, ככל שב"כ הנאשם מסתמן בסיכון בכתב על ראיות שלא הוצגו לבית המשפט, הוא ביקש מבית המשפט להתעלם מהן. גם טענות ב"כ הנאשם בדבר ידיעתת המתלוונת על שבר התינוק שבוע לפני שארע האירוע, הם טענות חדשות של ב"כ הנאשם שאין להם כל ذכר בחקירותיה של המתלוונת בבית המשפט.

דין והכרעה

36. כאמור, השאלה העומדת לפתח היא האם יש בראיות הנוספות(ההקלטה המתעדת את השיחה בין המתלוונת לבין א' (נ/5-נ/6, ת/16); כתוב התביעה שהגישה המתלוונת לבית המשפט לענייני משפחה נגד א' במסגרת תליה"מ 38958-01-17 (נ/7); תעודה مصدر מין פסיכיאטרי מיום 17.1.13 שהוגשה במסגרת כתוב הגנה לתביעת המתלוונת מחודש ינואר 2017 (נ/8); תעודה רפואי של הנאשם של הנאשם מיום 4.3.15 (נ/9)), לפגום במהימנות עדות המתלוונת בעוצמה שתוביל לזכויו של הנאשם או שהוא יש להוшир את הרשות הנאשם על כנה.

37. ראשית, אצין כי מסגרת הדיון נתמכה היטב על ידי בית משפט העליון, אשר החיזיר את הדיון לשמייעת ראייה נוספת אחת וכן לבחינת קבלתן של עוד ארבע ראיות נוספות. החלטה זו התקבלה על ידו כלשונו "**לא בלי התלבטות...**". יובהר כי איןני ערכאת ערעור על הכרעת דין של כב' השופט א' כהן, וכן יובהר כי אין מדובר במשפט חוזר בו נשמעים כל העדים מחדש. לפיכך, לא היה מקום לניסיונותיו החוזרים והנסנים של ב"כ הנאשם להזמין לעדות שורה של עדים, לבקש להעיד בשנית את המתלוונת ואת ש', ומשבקשתו סורבה לטען טענות עובדיות אוותות טיב הקשר בין המתלוונת לש' ובדבר האינטראס האישי שלהם בהרשעת הנאשם, ללא כל תימוכין. כן טען טענות עובדיות אוותות הנسبות שבಗין נגרמה הפגיעה לתינוק, וכנגד המסכנות של המומחה הרפואי, על אף שלא היה בסיס ראוי לדבריו והם חרגו מגדיר החלטת בית המשפט העליון. בשל כך לא אדון בטענות

אליה ובקשותיו הנוספות של ב"כ הנאשם כי אין מחדש בהחלטותינו שניתנו בהקשר זה.

38. שנית, אצין כי מלבד נ/7, הראיות שהוצגו לפני היו יכולות להגיעה לידי ההגנה עוד בಗילגולו הראשון של התקיק, לו מי שיציג את הנאשם באותה העת, לא היה מוטזר על הזמנת א' לעדות, אולם ההגנה בחרה משיקוליה לא להביאו לעדות. ב"כ הנאשם בעצמו יותר על הזמנת העד א' לעדות כפי שעולה מדבריו "אני מוכן לרדת מבקשתי לעניין העד" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 7.6.15 עמ' 5 ש' 29).

39. במסגרת עדותו בבית המשפט מסר א' שהקליט את שיחתו עם המתלוונת בתחילת שנת 2014 בעקבות שיחות נוספות שהוא לו עמה בגין הצורך לצרכית הסמים שלה והזנתה הקטינים (ר' פרוטוקול הדיון מיום 26.9.17, עמ' 77-75). לדבריו, הוא תיעד כבר כמה שיחות עם המתלוונת בעבר בהקלטה, טרם הגירושין ולאחריהם (ר' פרוטוקול הדיון מיום 26.9.17, עמ' 78-79). עוד העיד כי השיחה המתועדת בנ/5 התקיימה לאחר גירושין, שארעו בסוף שנת 2013. העד ציין כי ראייה זו הוגשה לבית הדין השער, לאחר הגירושין, בתחילת שנת 2014. עוד סיפר שבלשכת הרווחה יש הקלטות ומסמכים בגין זה (ר' פרוטוקול הדיון מיום 26.9.17, עמ' 80, ש' 19-24). כך שלו שההקלטה הייתה בידי החל משנת 2014, כאשר הראיות בתיק זה נשמרו בשנת 2015. כך שלו היה מוזמן לעדות במסגרת פרשת ההגנה או שב"כ הנאשם היה יוצר עמו קשר במהלך המשפט, ניתן היה להגיע לראיות אלה. כך שאין מדובר בראיות חדשות במובן הצר, שכן התברר לפני שהראיות היו קיימות, טרם שנשמעו העדויות, וההגנה יכולה היה לשים ידיה עליהם. למעשה ניתנה לנאם הזדמנות נוספת להציג ראיות, אשר החליף את הייצוג, וזאת על מנת שההתמונה תהיה שלמה לפני בית המשפט ולמנוע עיוות דין, לכואורה.

40. בהכרעת הדיון כב' השופט כהן קבע כי יש להרשיע את הנאשם בכל העבירות שייחסו לו בכתב האישום וזאת לאחר שהתרשם ממהימנותה ומאמינותה של המתלוונת. שלא כדעת ב"כ הנאשם אני סבורה כי אין בראיות החדשות שהונחו לפני כדי להביא לשינוי בתוצאות ההחלטה, כפי שיפורט להלן.

41. אשר לטענת ב"כ הנאשם כי מהשיחה המוקלטת (נ/5-נ/6) עולה כי למתלוונת רקע פסיכיאטרי והיא סובלת ממחלה נפש, כך שהיא מוטלת בספק, אני סבורה כי לא נמצא פערים המבאים לפגיעה במהימנות המתלוונת, אלא הפוך הוא, יש בראיות אלה כדי לחזק את גרסתה של המתלוונת כפי שיפורט להלן.

42. כב' השופט א' כהן בהכרעת דינו התרשם מדבריה של המתלוונת שאין לה בעיה פסיכיאטרית והיא סבילה בעבר מהפרעת אכילה:

"ש. הייתה מטופלת אצל פסיכיאטרא?"

ת. אני דודק רוצה לענות, אין לי מה להסתיר, זה היה לפני ארבע שנים, זה קשור להפרעת אכילה. זה לא חדש. אני שמחה שהגעתי למצוב שני אגדי שubitati את זה, אני שמחה שהחיזרו לי את הילדים, אני רואה אותם עכשו פעמיים בשבוע. אין לי בעיה פסיכיאטרית" (ר' פרוטוקול מיום 10.9.15, עמ' 27-28, ש' 32-33, ש' 1-3).

מהריאות שהוגשו במסגרת ההליך שלפני עולה כי ראיות אלה אינן סותרות את דבריה של המתלוונת בבית משפט והן אף עלות בקנה אחד עימם:

מההקלטה המתעדת את השיחה בין המתלוונת לא' עולה כי המתלוונת מסרה שהיא לא נורמלית וזקוקה לטיפול "אני לא נורמלית אני, זה לא רק אנוורקסיה, אני מכורה למשהו, זה אומר שאני לא נורמלית, אני זקוקה לטיפול" (נ/6, ר' עמ' 3, ש' 9-7). היא מסרה שבמרכו' שלו היא תctrף יש טיפול במכורים וגם באנוורקסיה (נ/6, ר' עמ' 5).

המתלוונת לא הסירה בעודותה כי טופלה על רקע הפרעות אכילה, כפי שהדברים אף עולים מדבריה בשיחתה על א'. העובדה שעל רקע זה היא מכנה את עצמה "לא נורמלית" לא עומדת בסתרה לעודותה, שכן היא מסרה לא' מה מצבה בלשונה, אך מבחינה רפואי, כפי שעולה מהתעודות שהוגשו, כפי שיפורט להלן, אין מדובר בבעיה שהיא בגדיר ליקי נפשי.

חיזוק נוסף מצאתי באבחן הפסיכיאטרי שנערך למતלוונת ביום 5.1.16, אשר צורף לכתב התביעה שהוגש בבית המשפט לענייני משפחה (נ/7), ממנו עולה כי המתלוונת בהכרה מלאה, נראית לפי גילה, מסודרת בהופעתה החיצונית, שקטה ורגועה, משתפת פעולה בשיחה, יש לה התמצאות תקינה בכל המובנים, מדברת לעניין, ללא הפרעה בהליך ובצורת החשיבה, בתוכן ולא מביאה מחשבות שווא מכל סוג, ללא סימנים של הפרעת אכילה, ללא אשמה או ערך עצמי נמוך או יאוש, ללא תסכול. **"חזרת על זה שרוצה לטפל בילדיה ומעוניינת באחזקה". שוללת מחשבות אובדן או כוונה לפגוע בעצמה ובסביבה, לא נראית הולצנטורית או חייטי ושוללת הפרעה בתפיסה, בוחן המציאות תקין".**

מן/7 ניתן ללמוד כי מצבה של המתלוונת ביום שפיר, כפי שזו מסרה בעודותה.

חיזוק נוסף עולה גם מהתעודה הרפואית של המתלוונת, אשר התקבלה ממין פסיכיאטריה מיום 17.1.13 (נ/8). מתעודה זו עולה כי המתלוונת דיווחה על הפרעות אכילה שמתבטאות באכילה מוגזמת ולאחר מכן בהקאות. בחודשים האחרונים היא מרבה לבכות, נוטה להקיא ולשלשל כי פוחדת שהיא שמנה, וכיום לאצליחה להתגבר על תחושת הייאוש והחליטה למות. מהסתיכום עולה שמדובר ככל הנראה בדיכאון ובהפרעת אכילה. היא הגיעו לאחר ניסיון אובדתי לדבריה של בילעת כדורים. מהבדיקה עולה שאין אינדיקציה להוראת אשפוז כפיי.

מתעודה זו עולה, כי המתלוונת אינה סובלת ממחלת נפש, ולא ניתנה הוראת אשפוז בעניינה. האמור מתיישב עם שאמרה בעודותה, שהיא סבלת מהפרעות אכילה, וכתוואה מכך הייתה בדיכאון. הא ותו לא.

(43. לפיקר, הדברים של המתלוונת בשיחתה עם א' (נ/6), האבחן הפסיכיאטרי מיום 5.1.16 (נ/7) והתעודה ממין פסיכיאטריה של המתלוונת מיום 17.1.13 (נ/8) מוכיחים את התרשםות בית

המשפט המחויז בהכרעת הדיון כי למתלוונת אין בעיה פסיכיאטרית. מהראות החדשות לא עולה כי המתוונת הסתירה דברים בעת קירתה הנגדית בבית המשפט.

44. אשר לעדותה של המתוונת בבית המשפט על כך שהשתמשה בצדורים:

"ש. האם במהלך הניתואים שלך עם א' ועד היום את לוקחתצדורים? ת. חס וחלילה, אם הייתה לוקחתצדורים לא היו מחזירים לי את הילדים. בתקופה שאני נשואה לא' אני לא לוקחת שום דבר, ארבע שנים" (ר' פרוטוקול מיום 10.9.15, עמ' 28, ש' 6-4).

45. מניתוח מכלול הראות שהוצגו בבית המשפט, עולה כי הראות החדשות שהונחו לפני, לא עומדות בסתרה לעדות זו. שכן ניתוח מדויק של המועדים, כפי שהם עולים מהעדויות ומהראות, מלמדים כי המתוונת הייתה מכורה לצדורים, ולסמים טרם נישואה לנאמן.

معدות הנאשם מיום 20.9.15 עולה שהכיר את המתוונת ביום 4.11.13 בעת עבודתו בבית אבות ב--- (עמ' 47, ש' 14-16). המתוונת העידה כי "התחתנו מיד אחרי שהכרנו, אחרי מספר חדשים" (עמ' 17, ש' 2). זאת אומרת שמדובר במתוונת שנייה לנאמן לפחות לכל הפחות בתחלת שנת 2014 וביום 11.5.13 התגירה מא' (נ/7, ס' 10). השיחה בין המתוונת לא' נערכה לדבריו בתחלת שנת 2014 (ר' פרוטוקול הדיון מיום 26.9.17, עמ' 75-77). מנה/6 עולה כי היא מכורה לסמים שבעה חודשים ונטלה אותם על מנת להירגע כי היא סבלה מבעיות וכי שמכרה לה את זה אמרה זה ירגע אותה ולא אמרה לה זהה ממכר(ר' עמ' 8-6). מדברים אלה עולה כי המתוונת לא נטלהצדורים בתקופת נישואיה לנאמן.

יOUR, כי אף אם המתוונת נטלהצדורים אלה בראשית נישואיה, אין זה מלמד כי היא נרכומנית או שהיתה לה בעיה פסיכיאטרית **בשנת 2015** בעת שארעו האירועים שבכתב האישום ובעת שמסרה את עדותה (ר' גם נ/8 שמלמד על בעית סמים בראשית שנת 2013).

46. אשר לטענות ב"כ הנאם ביחס לכך שבhallicons בבית משפט לענייני משפחה המתוונת נתגלתה כשלרנית, מאחר שטענה כי הילדים הועברו לפנימיה לבקשת א', בעוד שבעודתה מסרה כי היא עשתה זאת לטובתם.

המתוונת העידה במסגרת עדותה בבית המשפט על ילדיה המשותפים עם א':

"ש. כמה ילדים הבראתם לעולם?
ת. שלושה.

ש. מה היה בין לבינו עד שהגעתם להtagרש?

ת. מה שביני לבין זה עניין שלי אבל אני עונה. למרות שזה לא קשור לעניין. הוא רצה להתחנן פעם שנייה, לא רציתי, הכנס אונטו לחובות של 150 אלף, היה מהמר, עזב את

הבית, ברוח עם החבורה שהייתה לו והשאר אותו עם שלושה ילדים, אחד עם אוטיזם. ברוח לשטחים, אין לנו קשר.
ש. הגשת תלונות נגדו?
ת. כן, כשהיה מרביץ לי.
ש. איך נקבע שהמשמעות של הילדים הולכה אליו?
ת. זה חוזר אליו קודם כל, אני מקבלת אותם יומיים בשבוע, זה הLN לפניעות סוציאלית שמתפלת בתיק, השאיר לי שלושה ילדים עם חובו (כך במקור ח.מ.ל), קבועתי כי הכי טוב **ילדים شيء פנימיה**. (עמ' 27, ש' 19-9)"

ADBARI המתלוננת בחקירותה במשטרת מסרה, כי ילדיה הוצאו מהבית לאחר שהיא התלוננה שא' מכח אותה. CN שאלת האם סיפרה על המכות למשרתו והשיבה: "זה לא עוזר סיפרתי בפעם הראשונה ולקח לי את הילדים מהרואה" (נ/2, ש' 21).

מעדותה לא עולה סתרה מהותית באשר לנسبות שליחת הבנות לפנימיה, שכן היה ידוע לבית המשפט בעת הכרעת הדין כי המתלוננת מתארת בחקירתה במשטרת כי הרואה הוציאו לה את הילדים, ומתארת את המצב הבלתי שהוא בין א'. כך גם בעדותה מתארת את המצב הלא פשוט ששרר בדירות. מנו/7 סעיף 17 עולה כי בידי המתלוננת החלטה מיום 1.7.15 המתירה לה להתראות עם ילדיה מידי יום ראשון ואף בחגים ומצב זה מתמשך כבר במשך שנתיים(עדותה נשמעות ביום 10.9.15, קרי לאחר החלטה זו). אכן קיימים פער בין דבריה בבית המשפט לבין הדברים שמסרו בכתב התביעה, אך מדובר בעניין צדי, שלא נוגע לשורש עדותה. מכל מקום אין מדובר בסתרה מהותית בין עדותה של המתלוננת בבית המשפט, לבין האמור בנו/7.

47. אשר לטענות ב"כ הנאשם ביחס להפקרת המתלוננת את ילדיה- עולה מהשיכחה המוקלטת עם א' כי המתלוננת מודעת למצוות הלא פשוט, ועל כן מטע ראייה לדאגה לבנותיה, היא אינה מעוניינת להזיק להן, וזקוקה לטיפול **"זה משומש שהבנות שלו נמצאות בסכנה כשהם נמצאות איתו בשלב הזה"** (ר' נ/6, עמ' 6-2). דאגתה לילדים עולה אף מסמך נ/8, כאשר על אף מצב הלא פשוט, סירבה להתאשפז, כי בדבריה לרופא אמרה שלא יהיה מי שיטפל בילדיה. לפיכך טענת ב"כ הנאשם כי המתלוננת היא אמא בלתי אחראית ככל ובזמן שהיתה נשואה לנאשם וילדה את ילדו, בפרט, אין לה על מה לסמר.

48. אשר לנ/9, לא מצאת כי ה גילון הרפואי אותו הגיע ב"כ הנאשם ביחס למצבו הרפואי יש בו כדי לשנות את תוכנות ההחלטה. הבעיה ממנה סבל הנאשם באותו היום הייתה ידועה ועלתה מחקירתו במשטרת (ר' סעיף 20 להכרעת הדין). מהאמור בגילון הרפואי עולה כי לנאשם אודם ונפיחות בבחן שמאל, מצב רפואי זה מסביר את חוסר סבלנותו כלפי הילד, שהוביל לידי המעשים אותם ביצע הנאשם.

49. בסופה של יום, גם אם נתגלו סתרות (ביחס לכטב תביעת המתלוננת בבית הדין השראי נגיד א' לבין עדותה בבית המשפט), סתרות דומות עלינו בין דברי המתלוננת בעת חקירתה במשטרת ודבריה בבית

משפט. כב' השופט כהן היה מודע להן, הן נבחנו על ידו ולמרות זאת הוא החליט ליתן אמון בעדותה של המטלוננט. בנוסף אין מדובר בסטיות מהותיות, שירודות לשורש העניין, שיש בהם כדי להביא לזכוי הנאשם. השיחה המוקלטת, עולה בקנה אחד עם עדותה של המטלוננט, בשים לב למועד השיחה.

50. לפיכך, אני סבורה כי הראיות הנוספות שהוגשו לפניי, אין בהן כדי לפחותם בעדות המטלוננט באופן שיש בו כדי לערער את מידת האמון שביבת המשפט נתן בעדותה, ועל כן אני מוצאת כי הכרעת הדיון תישאר על כנה.

ניתנה היום, ט"ז כסלו תשע"ח, 04 דצמבר 2017, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.